

22 בנובמבר 2018

לכבוד
ועדת חריגים עליונה
משרד הבינוי והשיכון – מנהל סיוע בדיור
רחוב קלרמן גאנו 3
ירושלים
בדוא"ל: SigalH@moch.gov.il
בפקס: 02-5847543

שלום רב,

-בהול-

הנדון: בקשה לדיור ציבורי וסיוע מוגדל בשכר דירה – הגב' -----

אנו פונים בשמה של הגב' -----, בת 46, אם יחידנית לשני ילדים בגירים, העומדת מפני פינוי מדירתה ואיבדה את זכאותה לדיור ציבורי בעקבות אלימות קשה ומחרידה מצד בן זוגה לשעבר, וזאת כמפורט להלן:

1. הגב' ----- גרה בגפה בדירה שכורה ב----- ומתקיימת מקצבת נכות זעומה בסך 3,272 ₪ מהמוסד לביטוח לאומי וסיוע בשכר דירה בסך 770 ₪ ממשרד הבינוי והשיכון.
2. בעוד מספר ימים, בתאריך 28.11.2018, תאלץ הגב' ----- לעזוב את דירתה בשל חוסר יכולת לתשלום שכר הדירה. עם עזיבתה, תיוותר ללא פתרון דיור חלופי.
3. קצרה היריעה והלב נקרע בחשיפה לחייה הקשים של הגב' -----, שכבר מגיל צעיר סבלה מהתעללות מינית ואלימות מצד בני זוג וגם כיום נאלצת להיאבק כדי לשרוד, כלכלית ונפשית, במקום שתוכל לעסוק בשיקום חייה.
4. לפני כ-25 שנים הגב' ----- קיבלה דירת דיור ציבורי מחברת עמיגור ב----- מכיוון שהייתה אם יחידנית לילדים קטינים וחוותה אלימות במשפחה.
5. בזמן שהותה בדירה, הגב' ----- וילדיה סבלו מהתעללות נפשית ואלימות פיזית מצד בן זוגה. בן הזוג היה נרקומן וניסה לרצוח את ילדתה התינוקת – הצית אותה והשאיר לה צלקות בכל גופה וקרחות בראש. לאחר אותו מקרה, הגב' ----- עזבה את הדירה ונסה על חייה ועל חיי ילדיה, כאשר כל רכושה נעזב בלידת ברייה. הגב' ----- ברחה והתחבאה בבית אחותה ורק לאחר שנה הצליחה לחזור לתפקוד חלקי, עדיין מסתגרת מן הזוגה לשעבר.
6. לאחר שהגב' ----- עזבה את הדירה, פלשו אליה עבריינים ונרקומנים והיא איבדה את זכאותה לדיור ציבורי. חברת עמיגור פינו את הבית ולקחו את הציוד שנשאר מאחור בעת הבריחה. במהלך עשרות השנים שעברו מאז, נותרה הגב' ----- חסרת הגנה, שרויה בטראומה, נזקקת לטיפול וליווי תמידי וללא קורת גג נאותה ובטוחה. כך הייתה גם

- בבחינת חיה פצועה הקוראת טרף, כאשר בעלי דירות ניסו לנצל את מצוקתה וחולשתה והיא נאלצה לעבור בין דירות ולנהל הליכים משפטיים כדי להגן על עצמה.
7. הגב' ----- מאובחנת בהפרעת הסתגלות ודיכאון, נמצאת במעקב פסיכיאטרי ונוטלת טיפול תרופתי. כחלק ממאמציה לשיקום, היא מקבלת ליווי של דיור מוגן ק.ט.ב. קריות לנפגעי נפש בקהילה החל מחודש מאי 2017 וכן ליווי של עו"ס אחת לשבוע ומדריכה שיקומית אחת לשבוע גם כן.
8. מצבה הכלכלי של הגב' ----- דן אותה לחיים של עוני. בשל היותה אם חד הורית הסובלת מהפרעה נפשית התקשתה לחזור לשוק העבודה ובמשך השנים צברה חובות רבים שהסתיימו בעיקול לפני מספר שנים. המוסד לביטוח לאומי מכיר במצבה ונקבעה לה דרגת אי כושר זמנית של 100%. כאמור, כיום מתקיימת מקצבת נכות של הביטוח הלאומי, ומסיוע בשכ"ד של 770 ₪ בלבד. הסכום אינו מספיק עבור הוצאות הדירה הגבוהות והליך פשיטת הרגל, דבר הגורם לקשיים בקניית מזון ותרופות.
- מצ"ב אישור ביטוח לאומי על תשלום גמלת נכות**
9. למשפחתה של הגב' ----- אין אפשרות לסיוע כלכלי משום שאחיה מתמודדים בעצמם עם קשיים כלכליים ואישיים שונים. אמה הקשישה, אישה חולה גם היא, מתקיימת מכספי הפנסיה שלה בקושי רב.
10. נוסף לכל, חשבון הבנק של הגב' ----- מעוקל ואין באפשרותה להוציא צ'קים עבור תשלום שכר דירה. בשל כך, עברה מספר דירות והתגוררה באזורים שתחושת הביטחון בהם נמוכה, דבר שרק החמיר את מצבה הנפשי.
11. אובדן זכאותה של הגב' ----- לדיור ציבורי היה ונותר בגדר מצב אבסורדי מאין כמוהו ופגיעה חמורה בזכויותיה של הגב' ----- . **בכך שהצילה עצמה וילדיה מתופת של אלימות והשפלה, נותרה חסרת כל ולא קורת גג בטוחה ויציבה במרבית חייה.**
12. **בשנת 2014 עבר תיקון 6 לחוק הדיור הציבורי (זכויות רכישה), תשנ"ט-1998, ובהיותה נפגעת אלימות החוק מכיר בזכאותה של הגב' ----- לדיור ציבורי.**
13. לעניין זה, ולשם הבנת הרציונאל לתיקון העוול שעמד בפני המחוקק, יפים דבריה של ח"כ תמר זנדברג במהלך הדיון בהצעת החוק: "יש כאן בעצם עוול שנגרם לאוכלוסייה מוחלשת שלוש פעמים. פעם אחת כי מדובר במשפחות שחיות בעוני ואין להן כסף לשלם משכנתא או לשכור דירה בשכירות בשוק החופשי ובטח לא לקנות. פעם שנייה, מדובר בנשים שזאת אוכלוסייה מוחלשת. פעם שלישית, מדובר בנשים מוכות. החוק הזה בא לתקן עונש שאישה מוכה מקבלת כאשר זאת דווקא אישה שלקחה את ההחלטה המאוד מאוד לא פשוטה, אמיצה וקשה זו - הוועדה לקידום מעמד האישה דנה הרבה בנושא הזה של מקלטים, שיקום וכולי - ולפעמים לקחה את הילדים או עברה היא למקלט לנשים מוכות, והזכויות שלה בדיור הציבורי - שוב, בהיותה אישה ובהיותה אישה ענייה ממשפחה שחיה בעוני - אסור שתפגענה. הצעת החוק הזאת, הייתי רואה אותה יותר כמתקנת עוול מאשר כמעניקה" (פרוטוקול ישיבה מס' 120 של הוועדה לקידום מעמד האישה ולשוויון מגדרי, הכנסת ה-19 (8.12.2014)).
14. כפי שמעידה עליה עו"ס מייסא אברהים במכתב מצ"ב, לגב' ----- "[...] חוסר היציבות ממנה ----- סובלת כיום היא אחד הגורמים העיקריים להחמרה במצבה הנפשי. נוסף על

כך, היא מעוררת את הטראומות מהן סבלה בעבר כשנאלצה לברוח, להיעלם ולחיות באי יציבות כדי לשרוד ולהגן על ילדיה".

מצ"ב דו"ח סוציאלי מחודש אוקטובר 2018.

מצ"ב מכתב שכתבה הגב' ----- לוועדה מיום 10.10.2018.

15. בשל כך, אנו פונים לשקול בשנית את זכאותה של הנ"ל לדיור ציבורי על מנת לאפשר לה רמת חיים בסיסית ונאותה שתסייע לה לשיקום ולמניעת הדרדרות נוספת במצבה הנפשי. למען הזהירות, נוסיף כי במידה וחלילה תסורב בקשתה לדיור ציבורי, נבקש כי יאושר לה סיוע מוגדל בשכר דירה לטווח הארוך. לגב' ----- מספר מערכות תמיכה, המרכזית והמשמעותית בהן היא אמה, המסייעת לה באופן שוטף, לכן נבקש שתקבל זכאות לדיור ציבורי בעיר -----.

16. אציין כי ביום 25.11.2018 יצוין יום המאבק העולמי באלימות כלפי נשים. הוועדה הנכבדה יכולה לתמוך בנשים נפגעות אלימות ולהחזיר לגב' ----- את זכאותה לדיור ציבורי או להוות עוד גורם בחייה שדן אותה לעוני וחי הישרדות רווי טראומה.

17. אחרי שנים של מאבק וניסיון לשרוד ולשקם עצמה, הגב' ----- כמעט ונואשה. בכוחה של הוועדה לשים קץ למסכת הייסורים הקשה שעברה ולהעניק לה הזדמנות לחיים חדשים. אנו תקווה כי בקשה זו תיבחן בלב פתוח ונפש חפצה ותאושר זכאותה לדיור ציבורי של הגב' -----.

(מצ"ב יפויי כוח)

בכבוד רב,

ספיר סלוצקר-עמראן, עו"ד